

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 noiembrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Aga Dmitrii, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 30 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Aga Dmitrii Ghenadii, născut la 15 mai 1987, domiciliat în mun.Chișinău, str.Teodorovici 12/4, ap.62.

Termenul examinării cauzei:

1. 04.12.2013 - 30.04.2014 - prima instanță,
2. 26.05.2014 - 03.07.2014 - instanța de apel,
3. 15.08.2014 - 05.11.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 30 aprilie 2014, Aga Dmitrii a fost condamnat în baza art.186 alin.(5) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constata că Aga Dmitrii, în perioada de timp 22 august 2013 - 03 septembrie 2013, activînd în calitate de paznic la SA"Zorile" din str.Calea Ieșilor 8, mun.Chișinău în baza contractului individual de muncă nr.32 din 08 februarie 2012, pe timpul nopții, avînd intenția sustragerii pe ascuns a bunurilor proprietarului pe care trebuia să le supravegheze, a scos din sertar cheia de la safeu, a descuiat safeul și a sustras bani în suma de 89544,55 lei, proveniți din vînzarea încălțăminte care aparțineau SA"Zorile", care erau încredințate în administrarea lui Dragan Svetlana, Donciu Elena și Popa Natalia, cauzîndu-i proprietarului o daună materială considerabilă.

Tot el, la 17 noiembrie 2013, aproximativ la ora 04.20, activînd în calitate de paznic la SA"Zorile" din str.Calea Ieșilor 8, mun.Chișinău în baza contractului individual de muncă nr.32 din 08 februarie 2012, pe timpul nopții, avînd intenția sustragerii pe ascuns a bunurilor proprietarului, a intrat în pavilionul de la etajul doi, unde se vindea încălțăminte și pe care trebuia să-l supravegheze, a scos din sertar cheia de la safeu, a descuiat safeul și a sustras bani în sumă de 32952,09 lei, care erau încredințați în administrarea lui Monastîrnaia Evghenia și Bouroșu Natalia, cauzîndu-i proprietarului o daună materială considerabilă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Crăciun în numele inculpatului și inculpatul, care au solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, indicînd că cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, inculpatul a restituit integral prejudiciul material părții vătămate, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, a crescut fără părinți, avînd o stare materială grea, astfel neindicarea acestor circumstanțe în sentința pronunțată conduce la faptul că acestea nu au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocatul V.Crăciun în numele inculpatului și inculpat.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză, care dovedesc cu certitudine vinovăția lui D.Aga în săvîrșirea infracțiunii imputate, fiind bazate pe declarațiile reprezentantului părții vătămate, a martorilor I.Velciu, G.Apostu, E.Donciu, N.Popa, S.Drăgan, E.Monastîrnaia, N.Bouroșu, N.Vrabie date atît la urmărirea penală, cît și în cadrul cercetării judecătorești, care coroborează cu materialele cauzei, inclusiv și cu declarațiile inculpatului D.Aga, care a recunoscut sustragerea bunurilor părții vătămate, astfel că corect instanța a încadrat acțiunile acestuia în baza art.186 alin.(5) Cod penal.

La fel, instanța de apel a concluzionat că, prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului D.Aga, a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, aceasta a fost aplicată cu respectarea prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, fiind stabilită în limitele sancțiunii normei penale de care a fost recunoscut vinovat.

Totodată, instanța de apel a menționat că, temei pentru aplicare pedepsei mai blînde decît cea prevăzută de lege sau cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termen de probă, nu există, deoarece în cauză nu s-au constatat careva circumstanțe excepționale sau alte temeiuri ce ar justifica aplicarea prevederilor art.79, 90 Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a considerat că la stabilirea măsurii de pedeapsă cu închisoarea, conform prevederilor art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul a beneficiat de reducere cu o treime a limitei minime de pedeapsă prevăzută de lege, prima instanță motivîndu-și hotărîrea luată privind stabilirea categoriei și măsura de pedeapsă, relevînd în sentință circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvîrșite, influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin aplicarea pedepsei închisorii.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul V.Crăciun în numele inculpatului care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a sentinței și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, pe motiv că a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele comise, a reparat benevol prejudiciul cauzat, circumstanțe care permit atragerea inculpatului la răspunderea neprivativă de

libertate; instanța nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, astfel că pripit a ajuns la concluzia aplicării față de acesta a pedepsei închisorii, neargumentând în sensul dat hotărârea adoptată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului inadmisibil, fiind neîntemeiat, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, avocatul a invocat ca temeiuri de casare a hotărârilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui D.Aga în baza art.186 alin.(5) Cod penal, și, critică hotărârea instanței de apel, precum că aceasta fără a-și motiva soluția, neîntemeiat a menținut sentința prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa închisorii, prin ce a ignorat principiul individualizării pedepsei penale.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul reține că ambele instanțe au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

La fel, prima instanță, reieșind din faptul că în cauză nu au fost stabilite circumstanțe excepționale, corect a concluzionat că este rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa închisorii de 5 ani, soluție care a fost menținută și de instanța de apel.

Prin urmare, afirmația autorului recursului, precum că instanțele de fond nu și-au argumentat soluția în partea nestabilirii pedepsei penale cu aplicarea art.79 Cod penal și suspendarea executării ei condiționate pe termen de probă, este neîntemeiată, iar concluziile instanțelor de fond corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este corespunzătoare faptei comise.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent în prezentul recurs au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârile în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârilor judecătorești, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul V.Crăciun în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Crăciun Veaceslav în numele inculpatului Aga Dmitrii, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 30 aprilie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, în cauza penală în privința lui Aga Dmitrii, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Liliana Catan